

Aquesta darrera dècada, el Baix Segura ha passat de 200.000 habitants a 400.000. Tal com raja. És, de llarg, la comarca que ha crescut de manera més vertiginosa. Els 27 municipis que en formen part han deixat de tenir en el camp la font de riquesa primera. Molts l'han venut –a un preu assequible– i hi han arrelat tot d'estrangers amb set de sol i pocs prejudicis a l'hora d'adquirir habitatges de molt dubtosa legalitat. Torrevella i Oriola en són els estendards, però als municipis més petits és on el pes de la immigració es percep amb més nitidesa: Sant Fulgenci té un 265% més de població que no pas fa deu anys i vuit de cada deu veïns són forans; a Rojals, que ha crescut d'un 175%, passa igual; i a Algorfa, on el cens *només* ha crescut d'un 255%, els estrangers hi representen el 70%.

La mutació de l'entorn ha afavorit la proliferació de personatges sinistres com ara Àngel Fenoll, natural de Santomera (Múrcia) però instal·lat de fa anys al País Valencià, on ha trobat el terreny més ben assaonat. De fet, és ací on ha fet el salt de la recollida de ferralla –a què es dedicava abans, com era tradició familiar– a la gestió dels residus de tota la comarca, una de les contractes més cobejades per les grans empreses, atès que aporta uns ingressos sucosos –uns vint milions anuals– durant un període de temps extens.

L'epicentre *laboral* de Fenoll se situa a Oriola. El 1992, sense cap concurs previ, començà a recollir el fem de la zona costanera del municipi, separada trenta quilòmetres del centre urbà. Aquell contracte era prorrogable per un any, però mai no va activar-se aquesta clàusula. Malgrat això, Fenoll va fer-se'n càrrec catorze anys, del fem oriolà. Uns impagaments per valor de sis milions d'euros per part del consistori li van fer partir peres amb José Manuel Medina –que n'era alcalde el 2005–, un dels principals suports de Camps a les comarques alacantines –de tendència zaplanista– en aquell moment.

Aquell any, Medina, encausat per diversos casos de corrupció, va convocar un concurs per gestionar de manera íntegra els residus d'Oriola, contracte a què van optar cinc empreses, entre les quals la de Fenoll, que va presentar l'oferta més barata. En canvi, la grossa va caure a mans de Florentino Pérez, que hi as-

El president de la Diputació d'Alacant, José Joaquín Ripoll –a l'esquerra, sense corbata–, eixia

Ripoll ja té el seu 'cas'

Francisco Camps i Carlos Fabra ja tenen la seua rèplica a Alacant. José Joaquín Ripoll, president de la Diputació i del PP provincial, va ser detingut dotze hores per la policia i el jutge li ha imputat cinc possibles delictes derivats de l'adjudicació de la planta de residus del Baix Segura.

pirava a través d'Urbaser, filial d'ACS. Els ingressos globals per la recollida del fem dels 25 anys següents pujaven a 550 milions. Fenoll, que disposa d'unes 200 cintes d'enregistraments secrets a polítics de la ciutat, esbombà el 2006 una conversa amb el regidor Jesús Ferrández –de Centro Liberal, una escissió anterior del PP– en què l'informava que Pérez havia abonat més de dos milions en

comissions a repartir entre l'alcalde, un regidor del PP, un assessor municipal, un regidor socialista –amb doble afiliació, perquè també tenia carnet del PP– i el partit de Ferrández mateix, que també votà favorablement l'oferta d'Urbaser.

Fenoll no era cap víctima, però. El seu currículum és excel·lent, amb diverses condemes incloses: per haver comprat vots a favor del PP, per exemple; o, també,

dijous passat dels jutjats d'Oriola, que també van visitar els empresaris Enrique Ortiz –al centre, amb americana i ulleres– i Àngel Fenoll, a la dreta.

per la desaparició de 48.000 euros donats per uns monges de la ciutat al consistori, el mateix episodi que va fer dimitir el càrrec de conseller d'Obres Públiques el qui havia precedit Medina, Luis Fernando Cartagena, l'any 1998. No debades, Fenoll va convertir-se al zaplanisme més impenitent, fins al punt de fer mans i mànigues per tombar Medina i que accedira a l'alcaldia –com va passar, el 2007– la presidenta local del PP, Mónica Lorente, una persona de la confiança plena de José Joaquín Ripoll, president de la Diputació i de la direcció provincial del partit. L'empresari del fem fins i tot ha donat feina a Carmen Zaplana, germana de l'ex-cap del Consell.

'Operació Brugal'. El cas *Brugal* –un acrònim ideat per la policia mitjançant la conjunció dels mots *basuras, rurales, gestión* i *Alicante*– es remunta a aquells temps, en concret al 31 de maig del 2007, quatre dies després dels comicis municipals en què els populars oriolans de nou van aconseguir una majoria absoluta aclaparadora. Fenoll, un fill seu i Javier Bru, regidor del PP a la veïna

Albatera, van ser detinguts i acusats de suborn amb relació a la gestió dels residus del Baix Segura. Tots tres van estar-se un mes a la presó, d'on van eixir en abonar 100.000 euros de fiança–Fenoll pare– i 60.000 –Antonio Àngel Fenoll i Javier Bru . Albatera era on l'empresari alacantí Enrique Ortiz –propietari del poderós grup Cívica, dedicat sobretot a la construcció– havia suggerit d'instal·lar una planta de residus provisional, abans no s'aixecara l'abocador que necessita la comarca arran d'un augment demogràfic tan accelerat.

La segona ràtzia *Brugal*, esdevinguda amb un notable desplegament policíac aquest 6 de juliol i relacionada amb l'adjudicació del pla de residus del Baix Segura, ha estat encara més contundent. A banda d'insistir amb el tàndem Fenoll, el fiscal anticorrupció d'Alacant, Felipe Briones, ha ampliat el focus a Enrique Ortiz mateix, a quatre industrials més –Rafael Gregori, Luis Bracho, José Francisco León i José Candel– a tres regidors de l'Ajuntament d'Oriola –Manuel Abadía, Ginés Sánchez i Antonio Rodríguez Murcia– i, principalment, a José Joaquín

Ripoll, un dels escassos líders del PPCV que encara es mantenia net i polit, de presumpta corrupció. Bru, que n'ha resultat exculpat, compatibilitza un càrrec a Proambiente –empresa de capçalera de Fenoll– amb la regidoria de Turisme i de Residents Europeus de la seua població.

Llibertat amb càrrecs. En tancar-se aquesta edició, nou dels onze declarants ja havien desfilat pel jutjat d'instrucció número 3 d'Oriola –el titular del qual és el jove Carlos San Martín, de tendència conservadora–, i tots havien quedat en llibertat amb càrrecs. Depenent del cas, cadascú se n'anava amb una càrrega més o menys pesant a l'esquena.

La de Ripoll, sosté la respectable xifra de cinc possibles delictes: suborn –actiu, no passiu impropri, com el que fins ara afecta Francisco Camps–, tràfic d'influències, frau, revelació d'informació privilegiada i activitats prohibides a autoritats. Cinc garrofetes, si es compara amb la presó només eludible amb 500.000 euros que reclamava el fiscal Briones. Cinc lloses granítiques, si tenim en compte la situació que travessa el PP

La policia escorcollà el 5 de juliol l'Ajuntament d'Oriola, la Diputació i la residència de Ripoll. A la dreta, el fiscal anticorrupció d'Alacant, Felipe Briones.

valencià –Camps també és encausat i pot multiplicar aquesta condició quan el TSJ valencià obliga les caixes que li va remetre el TSJ madrileny, i Carlos Fabra, a Castelló, és a punt de seure a la banqueta dels acusats per causes diverses–, un moment ben delicat que Ripoll pensava aprofitar per elaborar les candidatures electorals del 2011. Ja se n'havia desmarcat, de fet, no assistint a la junta directiva del 12 de maig –convocada per donar suport a Camps– ni al míting del 22 d'aquell mateix mes, un altre acte de desgreuge envers el president de la Generalitat Valenciana.

La sort de Ripoll és que el sumari és sota secret de sumari de fa tres anys. Fonts de la investigació assenyalen a EL TEMPS que, si es desclassificara, el líder provincial del PP deixaria de ser-ho *ipso facto*. De moment respira alleujat –perquè no les tenia totes que el jutge el deixara lliure– i prepara la seua defensa de bracet de l'expert penalista –ex-síndic de greuges valencià– Bernardo del Rosal. No pensa actuar com Camps, però, i per això vol tenir tanta activitat oficial com siga possible. Tampoc no desitja defugir la premsa, per bé que a la compareixença pública del 8 de juliol no va acceptar cap pregunta, sota l'empara de no saber del cert “de què m'acusen”. L'obertura del sumari no es preveu propera, atès que són 82 toms i el jutge San Martín és un neòfit. Una característica equiparable a la del cas Fabra, entrebancat als jutjats de feia anys per l'ingent volum d'informació de què consta i perquè Nules (Plana

Baixa) –on hi ha els jutjats que porten les causes– és una plaça de pas que tot de joves magistrats ocupen abans no escullen una destinació que els faça el pes.

Tampoc no és descartable, segons les fonts consultades per aquest setmanari, que el cas Ripoll incloga connexions amb la neteja de capital, una acusació que afecta algunes de les empreses Gürtel investigades a Madrid i que ara haurà d'analitzar el TSJ valencià. Precisament hi ha encausats a Oriola que també ho són al cas Gürtel. Els escassos mitjans amb què treballa el fiscal Briones –que ara compta amb l'ajuda d'un segon fiscal anticorrupció, el jove Pablo Romero– no li permeten d'aprofundir-hi tant com caldria. Una altra connexió Gürtel té a veure amb la sensació que té Briones que l'empresari Enrique Ortiz va fer regals a càrrecs públics per obtenir beneficis. Les preguntes que va formular-li durant la seua declaració davant el jutge anaven en aquesta direcció.

Ortiz –desplaçat urgentment des de Pamplona, on assistia a les festes de Sant Fermí– va mostrar-se conciliador i rialler, com sol fer. La seua empresa és una de les cinc que presumptament va finançar il·legalment el PP valencià a través de la

mercantil Orange Market i contra la qual s'ha querellat el PSPV-PSOE. El magistrat San Martín l'ha encausat per suborn, tràfic d'influències i frau. Però Briones encara li demanava més fiança que no a Ripoll: 800.000 euros. Durant l'escorcoll de l'empresa d'Ortiz, la policia va descobrir un revòlver que Ortiz de seguida va dir que pertanyia a un treballador seu, Vicente Ferrándiz, que practica tir olímpic i que va reconèixer que no es recordava que el tenia a la caixa forta del grup Cívica.

Ortiz, propietari de l'Hèrcules CF –tot i no agradar-li el futbol– i constructor de capçalera d'Alacant –beneficiari del PAI Rabassa, el més important de la història de la ciutat–, va dir, en saber que el reclamava la policia, que “si m'han dit que he d'anar-hi, és perquè sóc dins de l'emblemàtic aquest”. El seu amic íntim Rafael Gregori, ex-president de la fundació de l'Hèrcules, n'ha eixit més malparat: ha hagut d'abonar 100.000 euros de fiança per tal d'evitar la presó. Li imputen els mateixos tres delictes que a Ortiz.

Els altres tres industrials que van haver de declarar també van eixir de les dependències judicials en llibertat amb càrrecs, com els tres regidors oriolans, responsables de les àrees d'Infraestructures, Pedanies i Medi Ambient. Com hem dit, en el moment de tancar aquestes pàgines encara declaraven Fenoll pare i Fenoll fill, pels quals aquests afers que fan tanta ferum són el seu hàbitat natural.

La sort de Ripoll és que el sumari és sota secret de fa tres anys

Víctor Maceda